U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně **Univerzita Pardubice**, se sídlem Pardubice, Studentská 95, zastoupené JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem se sídlem Praha 5, Ostrovského 253/3, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2017, č. j. 30 Af 67/2015 – 99,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 28. 4. 2017, č. j. 30 Af 67/2015 – 99 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 8. 7. 2015, č. j. ÚOHS-R79/2015/VZ-16937/2015/321/IPs, jímž byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, č. j. ÚOHS-S1038,1065/2014/VZ-4608/2015/513/Abr. Posledně jmenovaným bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce, kterého se měl dopustit jakožto zadavatel podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla ve smyslu § 120 odst. 2 písm. a) téhož zákona uložena pokuta ve výši 35 000 Kč.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností ze dne 12. 6. 2017, doručenou zdejšímu soudu dne 13. 6. 2017. Stěžovatel doplnil kasační stížnost podáním ze dne 23. 6. 2017, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, kasační stížnost však nepodal včas, ačkoliv byl v napadeném rozsudku náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

[4] Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále „s. ř. s“), musí být kasační stížnost podána do *dvou týdnů* po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Z obsahu spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel byl v době vydání napadeného rozsudku krajského soudu zastoupen JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem se sídlem Praha 5, Ostrovského 253/3, proto byl napadený rozsudek doručen stěžovateli prostřednictvím tohoto zástupce (§ 42 odst. 2 věta první s. ř. s.), a to elektronicky do datové schránky (§ 42 odst. 1 s. ř. s.). Z doručenky na č. l. 98 spisu krajského soudu vyplývá, že rozsudek byl do datové schránky právního zástupce stěžovatele dodán v pondělí 29. 5. 2017. Téhož dne se právní zástupce stěžovatele do datové schránky přihlásil, čímž došlo k doručení napadeného rozsudku (§ 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Podle § 17 odst. 6 citovaného zákona má doručení dokumentu podle odstavce 3 téhož ustanovení stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou. Z razítka podatelny zdejšího soudu, vyznačeném na kasační stížnosti (č. l. 1 spisu Nejvyššího správního soudu), stejně jako ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu, vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem zdejšímu soudu doručena dne 13. 6. 2017. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 – 79 (dostupné na www.nssoud.cz), přitom platí, že „*podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona o elektronických úkonech) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci*“. Podání (kasační stížnost) stěžovatele tak bylo učiněno dne 13. 6. 2017. Pro úvahu o zachování lhůty ve smyslu § 106 odst. 4 s. ř. s. je třeba dodat, že stejného dne byla kasační stížnost doručena také krajskému soudu do jeho datové schránky (č. l. 111 spisu krajského soudu).

[6] Ze shora popsaného skutkového stavu věci je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), bylo pondělí 29. 5. 2017. Dnem následujícím počala běžet dvoutýdenní lhůta (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) pro podání kasační stížnosti. Konec této dvoutýdenní lhůty pak podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 12. 6. 2017. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, předána k poštovní přepravě (§ 40 odst. 4 s. ř. s.), popřípadě dodána do datové schránky zdejšího soudu (resp. krajského soudu). Kasační stížnost však byla stěžovatelem dodána na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu (stejně tak krajského soudu) až dne 13. 6. 2017. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že pozdní podání kasační stížnosti jde výlučně k tíži stěžovatele, přičemž tuto vadu nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout. Lhůta pro podání kasační stížnosti je zákonnou procesní lhůtou s propadnými účinky, jejíž nedodržení má za následek ztrátu možnosti účinně provést tento procesní úkon.

[7] Nejvyšší správní soud tedy z uvedených důvodů kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu